พระราชกฤษฎีกา

การได้รับเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการตำรวจ

พ.ศ. ๒๕๕๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๘

เป็นปีที่ ๗๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดประเภทตำแหน่งและการได้รับเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการตำรวจ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ และมาตรา ๖๗ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาการได้รับเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๘”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ข้าราชการตำรวจซึ่งดำรงตำแหน่งที่มีฐานะและหน้าที่ในการบริหารงานดังต่อไปนี้ ได้รับเงินประจำตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง

(๑) ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

(๒) จเรตำรวจแห่งชาติ รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือเทียบเท่า

(๓) ผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือเทียบเท่า

(๔) ผู้บัญชาการหรือเทียบเท่า

(๕) รองผู้บัญชาการหรือเทียบเท่า

(๖) ผู้บังคับการหรือเทียบเท่า

(๗) รองผู้บังคับการหรือเทียบเท่า

มาตรา ๔ ให้ข้าราชการตำรวจซึ่งดำรงตำแหน่งผู้กำกับการหรือเทียบเท่าที่มีฐานะและหน้าที่ในการบริหารงานได้รับเงินประจำตำแหน่งประเภทบริหารระดับกลาง

มาตรา ๕ ให้ข้าราชการตำรวจซึ่งมียศตั้งแต่ พ.ต.ท. ขึ้นไปและดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้ได้รับเงินประจำตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะ (วช.)

(๑) ตำแหน่งที่มีลักษณะงานวิชาชีพที่ต้องปฏิบัติโดยผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาที่ไม่อาจมอบหมายให้ผู้มีคุณวุฒิอย่างอื่นปฏิบัติงานแทนได้ และเป็นงานที่มีผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนอย่างเห็นได้ชัด โดยมีองค์กรตามกฎหมายทำหน้าที่ตรวจสอบ กลั่นกรอง และรับรองการประกอบวิชาชีพ รวมทั้งลงโทษผู้กระทำผิดกฎหมายเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพดังกล่าว ซึ่งได้แก่ตำแหน่งที่ปฏิบัติหน้าที่ในวิชาชีพเฉพาะ ดังต่อไปนี้

(ก) วิชาชีพเฉพาะกายภาพบำบัด

(ข) วิชาชีพเฉพาะการทันตแพทย์

(ค) วิชาชีพเฉพาะการพยาบาล

(ง) วิชาชีพเฉพาะการแพทย์

(จ) วิชาชีพเฉพาะการสัตวแพทย์

(ฉ) วิชาชีพเฉพาะจิตวิทยาคลินิก

(ช) วิชาชีพเฉพาะเทคนิคการแพทย์

(ซ) วิชาชีพเฉพาะเภสัชกรรม

(ฌ) วิชาชีพเฉพาะวิศวกรรมเครื่องกล

(ญ) วิชาชีพเฉพาะวิศวกรรมไฟฟ้า

(ฎ) วิชาชีพเฉพาะวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร

(ฏ) วิชาชีพเฉพาะวิศวกรรมโยธา

(ฐ) วิชาชีพเฉพาะสถาปัตยกรรม

(ฑ) วิชาชีพเฉพาะสังคมสงเคราะห์

(๒) ตำแหน่งที่มีลักษณะงานวิชาชีพที่ต้องปฏิบัติโดยผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาที่ไม่อาจมอบหมายให้ผู้มีคุณวุฒิอย่างอื่นปฏิบัติงานแทนได้ และเป็นงานที่มีผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนอย่างเห็นได้ชัด อีกทั้งเป็นงานที่ขาดแคลนกำลังคนในภาคราชการ ซึ่งได้แก่ตำแหน่งที่ปฏิบัติหน้าที่ในวิชาชีพเฉพาะ ดังต่อไปนี้

(ก) วิชาชีพเฉพาะการเดินเรือ

(ข) วิชาชีพเฉพาะฟิสิกส์รังสี

(ค) วิชาชีพเฉพาะรังสีการแพทย์

(ง) วิชาชีพเฉพาะวิศวกรรมจราจร

(จ) วิชาชีพเฉพาะวิศวกรรมนิวเคลียร์

(ฉ) วิชาชีพเฉพาะวิศวกรรมโลหการ

(๓) ตำแหน่งที่มีลักษณะงานวิชาชีพที่ต้องปฏิบัติโดยผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาที่ไม่อาจมอบหมายให้ผู้มีคุณวุฒิอย่างอื่นปฏิบัติงานแทนได้ และเป็นงานทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีลักษณะในเชิงวิจัยและพัฒนา อีกทั้งเป็นงานที่ขาดแคลนกำลังคนในภาคราชการ ซึ่งได้แก่ตำแหน่งที่ปฏิบัติหน้าที่ในวิชาชีพเฉพาะ ดังต่อไปนี้

(ก) วิชาชีพเฉพาะการผลิตไอโซโทป

(ข) วิชาชีพเฉพาะกีฏวิทยารังสี

(ค) วิชาชีพเฉพาะชีววิทยารังสี

(ง) วิชาชีพเฉพาะนิวเคลียร์เคมี

(จ) วิชาชีพเฉพาะนิวเคลียร์ฟิสิกส์

(ฉ) วิชาชีพเฉพาะวิชาการคอมพิวเตอร์

(ช) วิชาชีพเฉพาะวิศวกรรมการเกษตร

(ซ) วิชาชีพเฉพาะวิศวกรรมอากาศยาน

มาตรา ๖ ให้ข้าราชการตำรวจซึ่งดำรงตำแหน่งรองผู้บังคับการหรือเทียบเท่าขึ้นไปที่ต้องปฏิบัติงานที่เป็นงานหลักของหน่วยงาน โดยอาศัยพื้นฐานของความรู้ ประสบการณ์ หรือการฝึกฝนทฤษฎีหรือหลักวิชาอันเกี่ยวข้องกับงาน และเป็นงานเชิงพัฒนาระบบหรือมาตรฐานของงาน งานอนุรักษ์ตามภารกิจหรืองานที่ต้องปฏิบัติโดยผู้มีความรู้ ความสามารถ หรือประสบการณ์เป็นอย่างสูงเฉพาะด้านอันเป็นที่ยอมรับในวงวิชาการหรือวงการด้านนั้น ๆ และต้องใช้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน โดยมีคุณวุฒิการศึกษาตรงกับความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านดังต่อไปนี้ ได้รับเงินประจำตำแหน่งประเภทผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ (ชช.)

(๑) ด้านการข่าว

(๒) ด้านการเงิน

(๓) ด้านการบิน

(๔) ด้านการฝึกอบรม

(๕) ด้านการสอน

(๖) ด้านการสอบสวน

(๗) ด้านการสืบสวน

(๘) ด้านจราจร

(๙) ด้านช่างศิลปกรรม

(๑๐) ด้านตรวจคนเข้าเมือง

(๑๑) ด้านตรวจพิสูจน์ทางวิทยาศาสตร์
(๑๒) ด้านตรวจสอบบัญชี
(๑๓) ด้านตรวจสอบภายใน
(๑๔) ด้านถ่ายภาพทางการแพทย์
(๑๕) ด้านนิติการ
(๑๖) ด้านนิติวิทยาศาสตร์
(๑๗) ด้านป้องกันปราบปราม
(๑๘) ด้านมัณฑนศิลป์
(๑๙) ด้านวิเคราะห์งบประมาณ
(๒๐) ด้านวิเคราะห์งานบุคคล
(๒๑) ด้านวิเคราะห์นโยบายและแผน
(๒๒) ด้านวิจัยสังคมศาสตร์
(๒๓) ด้านวิชาการคอมพิวเตอร์
(๒๔) ด้านวิชาการเงิน
(๒๕) ด้านวิชาการดนตรี
(๒๖) ด้านวิชาการตรวจสอบบัญชี
(๒๗) ด้านวิชาการทางการแพทย์
(๒๘) ด้านวิชาการบัญชี
(๒๙) ด้านวิชาการประชาสัมพันธ์
(๓๐) ด้านวิชาการโภชนาการ
(๓๑) ด้านวิชาการวิทยาศาสตร์การแพทย์
(๓๒) ด้านวิชาการศึกษา
(๓๓) ด้านวิชาการสถิติ
(๓๔) ด้านวิชาการสอบ
(๓๕) ด้านวิชาการสัตวบาล
(๓๖) ด้านวิชาการสาธารณสุข
(๓๗) ด้านวิชาการสิ่งแวดล้อม
(๓๘) ด้านวิชาการอาหารและยา
(๓๙) ด้านวิทยาศาสตร์
(๔๐) ด้านวิเทศสหการ
(๔๑) ด้านวิเทศสัมพันธ์
(๔๒) ด้านวิศวกรรม

(๔๓) ด้านส่งเสริมและสอนการพลศึกษา

(๔๔) ด้านสรรพาวุธ

(๔๕) ด้านสังคมสงเคราะห์

(๔๖) ด้านสัตววิทยา

มาตรา ๗ ให้ข้าราชการตำรวจซึ่งมียศตั้งแต่ พ.ต.ต. ขึ้นไปและดำรงตำแหน่งทางวิชาการดังต่อไปนี้ ได้รับเงินประจำตำแหน่งประเภทวิชาการในโรงเรียนตำรวจ

(๑) ศาสตราจารย์

(๒) รองศาสตราจารย์

(๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์

มาตรา ๘ ข้าราชการตำรวจซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖ หรือมาตรา ๗ ตำแหน่งใด ชั้นยศใด หรือชั้นยศและอัตราเงินเดือนใด และปฏิบัติหน้าที่หลักของตำแหน่งดังกล่าว ให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งในอัตราสำหรับตำแหน่งนั้น ชั้นยศนั้น หรือชั้นยศและอัตราเงินเดือนนั้นของประเภทบริหารระดับสูง ประเภทบริหารระดับกลาง ประเภทวิชาชีพเฉพาะ (วช.) ประเภทผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ (ชช.) หรือประเภทวิชาการในโรงเรียนตำรวจ แล้วแต่กรณี ตามบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งข้าราชการตำรวจ ท้ายพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔

ข้าราชการตำรวจซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งอยู่แล้ว ถ้าต่อมาได้รับแต่งตั้งและปฏิบัติหน้าที่หลักในตำแหน่งสูงขึ้นโดยเป็นตำแหน่งที่มีเงินประจำตำแหน่งในอัตรามากกว่าที่ได้รับอยู่ แต่ยังไม่ได้รับชั้นยศสูงขึ้น ให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งตามอัตราเดิมต่อไปจนกว่าจะได้รับยศสูงขึ้น

มาตรา ๙ ข้าราชการตำรวจซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งใด หากได้รับคำสั่งให้ไปปฏิบัติหน้าที่อื่นที่ไม่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่ง และมิได้ปฏิบัติหน้าที่หลักของตำแหน่งที่ตนดำรงอยู่ ไม่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งนั้นตั้งแต่วันที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่หลักของตำแหน่งที่ตนดำรงอยู่ เว้นแต่ในกรณีที่ได้รับคำสั่งให้ไปปฏิบัติหน้าที่อื่นที่มีลักษณะงานวิชาชีพหรือเชี่ยวชาญเฉพาะด้านเหมือนหน้าที่หลักของตำแหน่งที่ตนดำรงอยู่เดิม ให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งในอัตราของตำแหน่งเดิมต่อไป

มาตรา ๑๐ ข้าราชการตำรวจซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งและปฏิบัติหน้าที่หลักของตำแหน่งนั้นไม่เต็มเดือนในเดือนใด ให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งสำหรับเดือนนั้นตามส่วนจำนวนวันที่ได้ดำรงตำแหน่งและปฏิบัติหน้าที่หลักของตำแหน่งดังกล่าว

มาตรา ๑๑ ข้าราชการตำรวจซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งและได้ปฏิบัติหน้าที่หลักของตำแหน่งนั้นเกินหนึ่งตำแหน่ง ให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งสำหรับตำแหน่งที่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งสูงสุดเพียงตำแหน่งเดียว

มาตรา ๑๒ ข้าราชการตำรวจซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่ง และได้รับคำสั่งให้ไปปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งที่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งประเภทเดียวกัน และได้ปฏิบัติหน้าที่หลักในตำแหน่งที่ตนไปปฏิบัติหน้าที่ ให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งตามอัตราเดิมของตนต่อไป

ในกรณีที่ข้าราชการตำรวจซึ่งดำรงตำแหน่งที่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่ง ได้รับคำสั่งให้ไปปฏิบัติหน้าที่หรือรักษาราชการแทนในตำแหน่งที่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งต่างประเภทกัน ให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งในอัตราของตำแหน่งเดิมต่อไปนับแต่วันที่เข้าปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่หรือรักษาราชการแทน แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินหกเดือน

มาตรา ๑๓ ข้าราชการตำรวจซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งอยู่ก่อนแล้ว และได้รับแต่งตั้งให้ไปดำรงตำแหน่งใหม่ที่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่ง การได้รับเงินประจำตำแหน่งให้เป็นไปตามคำสั่งของผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนเงินเดือน ซึ่งจะต้องระบุด้วยว่าให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งในประเภทใด ตำแหน่งใด อัตราใด และให้ขาดจากเงินประจำตำแหน่งเดิมมารับเงินประจำตำแหน่งใหม่ตั้งแต่เมื่อใด ซึ่งต้องไม่ก่อนวันที่เริ่มเข้าปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งใหม่

มาตรา ๑๔ ข้าราชการตำรวจซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งผู้ใดละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุอันสมควร ไม่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งสำหรับวันที่ผู้นั้นละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการ

มาตรา ๑๕ ข้าราชการตำรวจซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งผู้ใดถึงแก่ความตายในระหว่างรับราชการ ให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งจนถึงวันที่ถึงแก่ความตาย

มาตรา ๑๖ การได้รับเงินประจำตำแหน่งของผู้มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งในกรณีลาออก ให้ออก ปลดออก ไล่ออก หรือพ้นจากราชการเพราะเกษียณอายุ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังนี้

(๑) กรณีลาออก ให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งถึงวันก่อนวันถึงกำหนดลาออก แต่ถ้าถึงกำหนดลาออกแล้วยังไม่ได้รับทราบคำสั่งอนุญาตให้ลาออก และผู้นั้นยังคงปฏิบัติหน้าที่หลักของตำแหน่งที่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งต่อมา ให้ข้าราชการตำรวจผู้นั้นได้รับเงินประจำตำแหน่งถึงวันรับทราบคำสั่งหรือควรได้รับทราบคำสั่งหรือวันที่กฎหมายกำหนดให้ลาออก แล้วแต่กรณี

(๒) กรณีให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก ให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งถึงวันก่อนวันที่ระบุในคำสั่ง แต่หากยังไม่ได้รับทราบคำสั่งและผู้นั้นยังคงปฏิบัติหน้าที่หลักของตำแหน่งที่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งต่อมา ให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งถึงวันรับทราบคำสั่งหรือควรได้รับทราบคำสั่ง แล้วแต่กรณี

(๓) ในกรณีตาม (๑) หรือ (๒) หากจำเป็นต้องส่งมอบงานในหน้าที่ ให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งต่อไปได้จนถึงวันส่งมอบงานเสร็จภายในเวลาอันไม่ชักช้าตามที่ผู้บังคับบัญชาจะกำหนดตามสภาพของงาน แต่ต้องไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันที่ระบุในคำสั่งหรือวันรับทราบคำสั่งหรือควรได้รับทราบคำสั่ง แล้วแต่กรณี

(๔) กรณีพ้นจากราชการเพราะเกษียณอายุตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งถึงวันสิ้นปีงบประมาณ

มาตรา ๑๗ ข้าราชการตำรวจซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่ง ผู้ใดถูกสั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน ไม่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งสำหรับวันที่ถูกสั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน

มาตรา ๑๘ ข้าราชการตำรวจซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่ง ผู้ใดลาป่วย ให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งระหว่างลาได้ในปีหนึ่งไม่เกินหกสิบวันทำการ

มาตรา ๑๙ ข้าราชการตำรวจซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่ง ผู้ใดลาคลอดบุตร ให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งระหว่างลาสำหรับผู้นั้นได้ไม่เกินเก้าสิบวัน

มาตรา ๒๐ ข้าราชการตำรวจซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่ง ผู้ใดลากิจส่วนตัว ให้รับเงินประจำตำแหน่งระหว่างลาได้ในปีหนึ่งไม่เกินสี่สิบห้าวันทำการ แต่ในปีที่เริ่มรับราชการให้จ่ายเงินประจำตำแหน่งระหว่างลาได้ไม่เกินสิบห้าวันทำการ

มาตรา ๒๑ ข้าราชการตำรวจซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่ง ผู้ใดลาพักผ่อนประจำปี ให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งระหว่างลาได้ไม่เกินระยะเวลาที่ผู้นั้นมีสิทธิลาพักผ่อนประจำปีตามที่กำหนดไว้ในระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ

มาตรา ๒๒ ข้าราชการตำรวจซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่ง ผู้ใดยังไม่เคยอุปสมบทในพระพุทธศาสนาหรือยังไม่เคยประกอบพิธีฮัจย์ ณ เมืองเมกกะ ประเทศซาอุดิอาระเบีย หากได้รับราชการมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบสองเดือน และได้รับอนุญาตให้ลาอุปสมบทหรือลาไปประกอบพิธีฮัจย์ ณ เมืองเมกกะ ประเทศซาอุดิอาระเบีย แล้วแต่กรณี ให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งระหว่างลาได้ไม่เกินหกสิบวัน

มาตรา ๒๓ ข้าราชการตำรวจซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่ง ผู้ใดได้รับอนุญาตให้ลาไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติการวิจัย ให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งระหว่างลาได้ไม่เกินหกสิบวัน

มาตรา ๒๔ ข้าราชการตำรวจซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่ง ผู้ใดลาไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ ไม่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งระหว่างลา

มาตรา ๒๕ ข้าราชการตำรวจซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่ง ผู้ใดลาติดตามคู่สมรส ไม่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งระหว่างลา

มาตรา ๒๖ ในกรณีมีการกำหนดตำแหน่งและจำนวนตำแหน่งที่จะได้รับเงินประจำตำแหน่งตามพระราชกฤษฎีกานี้เพิ่มขึ้นจากที่มีอยู่แล้วในวันก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ ให้ ก.ตร. รายงานให้คณะกรรมการพิจารณาเงินเดือนแห่งชาติทราบภายในเดือนธันวาคมของทุกปี

มาตรา ๒๗ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

<u>หมายเหตุ</u> :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๖๗ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ บัญญัติให้ข้าราชการตำรวจตำแหน่งใด จะได้รับเงินประจำตำแหน่งท้ายพระราชบัญญัติดังกล่าวในอัตราใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้